

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi kérdések pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:
3 hasábos petisorért egy szeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ

minden beiktatásnál 30 kr

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Előfizetési fölhívás

„SZENTESI LAP”

X-ik évfolyamának I-ső évnegyedére.

Midőn az új év küszöbén lapunk szíves előfizetőit előfizetéseik megújítására, s lapunknak minél szélesebb körben terjesztésére kérjük föl, nem teszünk nagy hangú ígéretek, hanem egyszerűen hivatkozunk a hátunk megett levő 3 és fél évre, mely alatt lapunk iránya nem változott. Programmunk volt folytonosan „függetlenség, szabad szó kimondás föl és le egyiránt”, s e tekintetben nem jelent meg lapunkban egyetlen cikk, mely e programnak ne lett volna híi kifejezője. — Ezen irányhoz jövőre is híi maradunk, s emellett igyekezni fogunk, hogy lapunk minden száma gondosan és tartalmasan legyen össze állítva.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „

Az árvíz és Szentese város körtöltése.

Alig mult még el öt hónap a jelen évi árvízkiöntések borzalmas jeleneinek lefolyása óta; alig hangzott el csak épen pár nappal ezelőtt a vészkiáltás a Körös, Maros- és mellékfolyóinak völgyeikben; alig ocsúdunk ki a téli árvíz által hajléktól és utolsó falat kenyerétől is megfosztott száz meg száz szerencsétlen család siralmas helyzete által előidézett kínos benyomás ígése alól; alig van annyi időnk, hogy a szerencsétlenek segélyezésére és vigasztalására csak a legkevesebbet is megtehetnénk; szóval, alig vagyunk képesek az árvízveszélyek történetében egymás után rohamosan következő eseményeket figyelemmel kísérni: — és már kezeink közt van a m. kir. közmunka és közlekedési miniszteriumnak a tiszamenti törvényhatóságokhoz intézett rendelete, melyben tudatja, hogy a hozzá beérkezett távirati jelentések szerint a felső Tisza, Szamos és Bodrog vízgyűjtő területein rendkívüli hőmérsékletnek, melyeknek olvadása magas téli árvízre eredményezhet; s a melyben az említett megyék közönségeit a védgátak védelméről szóló 1871 évi XL. t. c. határozmányainak a leggyorsabb és legszigorubb végrehajtására utasítja, sőt a Tisza és mellékfolyói mellett fekvő községeket a legerélyesebben köteleztetni kívánja arra, hogy az életmentésre szolgáló dereglyéknek és csónakoknak kellő számban való beszerzésükről ideje korán gondoskodjanak.

Hideg borzadály futotta át egész valómat, midőn ezen rendeletet figyelemmel elolvastam. Végig vonult képzeletem előtt azon borzasztó kép, melyet a jelen évi árvízveszély alkalmával Algyőn, Tápén és végre Szegeden láttam, s a mely alkalmán arra, hogy valakit gondolkodásában egy pár évtizeddel megőregítsen. Eszembe jutott a remegő helyzet, melyben Szentese és a szomszéd városok lételet már csak óráról-órára, sőt mondhatni percről-percre számítottuk; midőn végszükségünkben már az átellenes töltések elvágatását kérelmeztük. De eszembe jutottak azon hangzatos ígéretek is, melyeket a vész rémes perceiben, s azoknak szerencsésen lett átélése után, városunk jövőbeni megvédését illetőleg tettünk, mint például a tiszai és körösi védtöltések kiépítése, városi körgát létesítése, mentőszerek beszerzése stb., — s a melyeket a vész

elmulta után beállott valóban csodálatra méltó elfásultságunkban és közönyösségünkben, úgy látszik minden áron elfeledni igyekeztünk.

És éppen ez az, mi arra késztet, hogy az óriási léptekkel közelgő árvízveszély tudatában nézeteimet e helyen kifejtsem.

Élénk emlékezetében van még bizonyára Szentese város minden polgárának azon lázas sietség, melylyel a városi képviselőtestület, a jelen évi rendkívüli küzdelmek közvetlen behatása alatt, a város jövőbeni védelmére építendő körgát ügyének tárgyalásához hozzáfogott, nemcsak, de mihielyt a tervek készen voltak, sőt ezt megelőzőleg is, — nem várva be még a felsőbb hatósági jóváhagyást sem, — az építést a legnagyobb, s az ügy fontosságának teljesen megfelelő eréllyel folyamatba tette.

Az ügyre némi árnyat vető vita fejlett ugyan ki a körgátépítés költségeinek ki által? és mily mérvben? leendő fedezettségük tekintetében: de ezen vita eltörpült azon magasabb eszme mellett, hogy a körgátnak még a jövő 1880-ik évi árvíz előtt ki kell építenie, bármely érdekeltségre fog is később annak költsége kirovatni.

Ez történt akkor, midőn a jövő évi árvízveszélytől még távol állottunk. És valljuk be őszintén, hogy ez csakis így történhetett helyesen; mert egy oly népes, virágzó, s a természet adományaiban gazdag várost, mint Szentese, még egyszer oly eshetőségnek kitenni, mint a milyen en ez évben keresztül ment, akkor, midőn szemünk előtt áll a tény, hogy a hasonló ügybeni muladékoság Szeged város tönkrejutását vonta maga után, — oly bűnös mulasztás leendett, melyért a városi képviselő testület alig viselhette volna el a reá nehezűdő felelőség óriási súlyát.

Es lássuk mi történik most, midőn alig több mint 24 órai eső után a Körös, Maros- és mellékfolyóknak kiáradása, pusztítása, s a völgyeikből felhangzó eget rázó jajkiáltás megdermesztí velőket? midőn a nagy természet mintegy ujjal mutat jövő helyzetünk hasonló képére, s mintegy megszólalni látszik az események kérelhetlen egymásutánjában, mondván: „vigyázzatok! védjétek magatokat az emberi legvégső erőfeszítés minden eszközével, mert a roppant hőmérséklet, mely a felső Tisza, Szamos és Bodrog vízgyűjtő területein fekszik, s mely a jelenlegi makacs tél folyamán még óriásibb mennyiségre szaporodhat fel, rövid idő múlva a végső küzdelemre hívja fel karjaitokat, s ezerszeresen jaj! annak, kit készületlenül és gyengének talál! . . . Vigyázzatok! a sor rajtuk van . . .”

Nos tehát mi történik? . . . Az, hogy a városi képviselő testület többsége, — dacára annak, miszerint a körtöltés tervezete és költségvetése kormányilag jóváhagyatott, a kisajátítási tárgyalásoknak azonnali folyamatba vételük s a körgát tovább építése felsőbb hatóságilag elrendeltetett, a törvényhatóságilag engedélyezett kölcsönösszeg beszerzése biztosítva van, — csupán azon kicsinyes okból, mert az építési költségek fedezésére általa már előlegesen megszavazott kölcsönt — és pedig igen kedvező feltételek mellett — immár fel kellene venni, elhatározza, hogy a körgátnak csupán azon csekély része építtessék ki jelenleg, a mely a bürkös-gát és a mentő gát létezése miatt veszély pillanatában úgy is csak másodrendű jelentőséggel bír; ellenben a városnak egész nyugotti és keleti oldalai egyelőre nyitva hagyassanak; a mi — tekintve a jövő évi majdnem biztos árvízveszélyt — teljesen egyértelmű azzal, mintha a körtöltés ügyében eddigleg egyetlen lépés sem tétetett volna, sőt még ennél is annál veszélyesebb, mert a városnak keleti oldalán a kis- és nagy völgybe s innen a város lapályosabb részein át a csordajárási la-

posba betóduló körösi, illetőleg a város nyugotti oldalán a kis-éren keresztül ugyancsak a csordajárási laposra beömlendő tiszai árvíz tömege, majdan beleütközik a kiépített rendelt töltésrészbe, s a veszély pillanataiban minden erőnknek meg kellend feszítenünk, csakhogy ezen vízjogó töltést eltávolíthassuk s a városon keresztül ömlő árvíznek a csordajárási, — illetőleg a kontra laposon át a Kurca medrébe szabad lefolyást biztosítsunk.

Elismerjük, hogy tekintélyes- és összességben nagy vagyon felett rendelkező városi képviselők mondották ki — névszerinti szavazás mellett — ezen végzetes és nagy horderejű határozatot; elismerjük azt is, hogy — szemben a felsőbb hatósági rendeletekkel — nagy bátorság volt szükséges ily határozat meghozatalára: de azt soha nem ismerjük el, hogy az illetők annyi személyi és vagyoni biztosítékot nyújtának, melylyel a milliókra menő károsodás, mely védtelen városunkat egy árvízkiöntés esetében érendi, fedezhető lenne; s még kevésbbé ismerhetjük el azt, hogy azon szerencsétlenségért, — mely egy várost egy időre, vagy esetleg örökre kitöröl a virágzó, sőt talán a létező városok sorából, a mely családok öröklött ősi vagyonát, avagy egyeseknek egész életükbeli keresményeiket, talán utolsó falatjukat, örökre megsemmisíti, mely a vagyonban jelenleg bővelkedő hajléktalanság keserű kenyeréhez és a koldus bothoz juttatja, mely talán számosak életét fogja kioltani, — akar egyes emberek, akar maga az egész város, magukra vállalhatók a felelőséget Isten és ember előtt.

Úgy látszik, hogy épen azon veszélyes nyomon halad Szentese város képviselőtestülete, a melyen pár évvel ezelőtt Szeged város képviselőtestülete, illetve annak többsége haladt, vagyis elveti a körtöltést akkor, midőn már a kiépítés stadiumaig eljutott. Adja az isteni gondviselés, hogy a lehető legrosszabb proféta legyek, midőn nyitau kimondom: hogy minket is hasonló bűnhődés fog utólni, mint Szeged várost!

Valjon ki fogja letörölni a mi könnyeinket??!

Avagy nézzünk hát bátran a szemébe, hogy miért oly hátrányos egy 73,000 forintnyi 6—6½ % törlesztésű kölcsönnek a jelenlegi páratlanul kedvező pénzügyi viszonyok mellett való felvétele, hogy a miatt városunkat oly rendkívüli és ma már majdnem biztosan előre látható veszedelemnek kitegyük? Hiszen ha ezt a rémet közelebbről vizsgáljuk, nem is találjuk oly nagyon elborzasztónak! mert ezzel a városi közpénztár, illetőleg azon érdekeltség, mely a harmad fokon hozandó kormányi határozattal a körtöltés költségeinek fedezésére kötelezve leendő, évenként csupán 4500—5000 forinttal lesz a legkedvezőtlenebb esetben is megterhelve, — mely járulmány elenyésző csekélységet képez ahhoz képest, hogy a városnak 1880-ik évi közpénztári szükséglete 142,787 frt 18 krral van előirányozva; míg ellenben azon, a képviselőtestület többsége által hangsúlyozott gazdálkodási mód mellett, mely szerint a körtöltés szakaszonként lenne több év folyamán át a városi közpénztár terhére kiépítendő, a városra sokkal tetemesebb költség-hányad esik.

És hogy ez így áll, legyen elég egyszerűen csak azn tényre utalnom, hogy ha a város csak 4—5000 forintot akarna a körtöltés céljaira évenként a közpénztárból kiadni, az aligha lenne készen — a jelenlegi költségvetés szerint is — 20 évnél előbb, vagyis akkorra építtetnék ki, midőn már esetleg Szentest mint várost, csak a régibb térképekből és földrajzi munkákból ismernék. Mennyivel előnyösebb tehát ennél egy kölcsön felvétele, melylyel a körtöltés egyszerre és haladéktalanul kiépíthető, és pedig a nélkül, hogy ez által a közpénztár 4500—5000 forinton felüli évi kiadással terhelhetné. Avagy a képviselőtestület többsége a kölcsönt csak azért nem akarja felvenni,

mert kölcsön! Hiszen az ellenkezőnek az előnyös kölcsönök felhasználására intő és ma már senki által nem helytelenített közgazdasági elvekkel.

Sőt én azt állítom, — s az előtt a ki épen kívánja, bármely percben be is bizonyíthatom, — hogy igen célszerű lenne a városnak ez idő szerinti 8—10% kamatlábu kölcsöneit is, — felhasználva a pénzpiac jelenlegi kedvező helyzetét, — a képviselőtestület többsége által annyira elítélnek látszó 6—6½% kamatlábas törlesztési kölcsönre átválttatni. Ezen mivelet a kamat és tőketörlesztésben oly különbséget szülne a város előnyére, hogy abból, csekély pótlással, az egész körtöltést ki lehetne építeni.

Igen megfontolandó tehát, hogy nem lenne-e jobb már a jelen évi körtöltési költségeket is, különös tekintettel a mostani sanyaru gazdasági viszonyokra, több évi törlesztésre beosztani, annyi- val is inkább, mert okvetlenül helyesnek mondható, hogy egy oly nagymértű beruházás költségei, minő a körgát építése, egy hosszú tartamu kölcsön felvétele által, részben a jövő nemzedékre is átháríttassanak.

Meggondolta-e mindezeket higgadtan és alaposan a városi képviselőtestület többsége akkor, midőn a város jövőbeni fennállására oly rendkívüli horderejű és minden esetre megmérhetlen felelősséggel járó folyó évi 132. számú határozatát névszerű szavazás mellett meghozta? Meggondolta-e azt, hogy midőn a szomszéd városok az árvíz kiöntés elleni egyedüli menedéküket a körtöltések haladéktalan létesítésében keresik fel; midőn Hód-Mező-Vásárhely város e célra már körülbelül 200,000 forintot áldozott; midőn Szeged városnak oly borzasztó megpróbáltatáson keresztül ment lakossága lázas érdekeltiséggel kíséri a várost védendő körtöltésnek még a jövő évi árvíz előtti kiépítését; midőn Pestmegye hatósága az összes veszélyeztetett községeknek körtöltéssel leendő ellátatásukat csak épen most rendelte el; midőn a kormány által meghívott külföldi szakértők is a Tisza és melléktolyói mentén létező községekre nézve körtöltésekben látnak az árvízkiöntések ellen egyedül elfogadható menedéket; midőn a kormány egyik fő-törökvése oda irányul, hogy minden veszélyeztetett város és község, külső védvonalain felül még körtöltésekkel is védekezzék; midőn — a mi mindennek felett figyelembe veendő — már biztosra vehető, hogy a békény-mindszenti tiszaszabályozási társulat külső védőtöltései, a korán beállott árvíz miatt, mely az anyaggödöröket elöntötte, a jövő évi árvíz előtt már nemcsak ki nem építhetők, de még csak alig javíthatók is ki annyira, hogy védkepeseknek legyenek tekinthetők: meggondolta-e mondom a képviselőtestület többsége,

hogy ugyanakkor mily veszélyes lépést képez a Szentest várost megvédeni hivatott körtöltés eszméjét, a valóslás stadiumában, a napirendről ferde irányú félrendszabályokkal mintegy leszorítani, s ezen nagy virágzó, gazdag és tősgyökeres magyar várost a féktelen elemek pusztításának martalékául odadobni?!

Én azt hiszem, hogy a városi képviselőtestület többsége mindezt nem gondolta úgy át, mint kellett volna, mert különben lehetetlennek képelem, hogy a városi körtöltés kiépítését oly kicsinyes ok miatt, mint egy kölcsön felvétele, — mely különben is határozottan előnyösebb, mint bármely más pénzművelet, — elesni engedte volna.

Hát ily hamar elfeledtük volna már azon borzalmas napokat és éjjeleket, melyeket a legutóbbi árvízveszély alkalmával átélünk? Hát azt hisszük, hogy már azóta a természet örök törvényei megváltoztak, s a mely veszélyt egyszer véletlenül kikerültünk, nem kopogtathat be ismét? Hát talán azt hisszük, hogy mi Istennek oly csodálatos és kivételes teremtményei vagyunk, kiket már az árvíz sem kereshet meg, s a helyett, hogy végső erőmegfeszítéssel jövő biztonságunk alapját megvetnők, — elfásult kebellet s tétlenül várjuk be az árvíz elleni küzdelem rémes napjait?

Oly fontos és életbe vágó tárgy ez uraim tisztelt városi képviselők! kiknek kezeikbe összes jogaink és kötelmeink gyakorlását letettük, — mely megérdemli a lehető legkomolyabb megfontolást, s mely az elkövetett hibának nyílt, férfias beismerése mellett, egy jobb határozat hozatalára való visszatérést épen nem teszi szégyenletessé. De tenni kell azonnal, minden habozás és késedelem nélkül; mert az idő — mely talán városunk végveszedelmét hordja méhében, — óriási léptekkel halad előre, s azon néhány nap, melyet munka nélkül töltünk el, évtizedekre, vagy talán örökre megsemmisítheti szülővárosunk fejlődését és felvirágzását.

Fekete Márton.

Mondjuk meg az igazat.

(Válasz Szathmári Ede urnak.)

Igérgetünkhöz képest, midőn lapunk mult számában hozott, Szathmári Ede ur által írt, „Levél a szerkesztőhöz“ című közlemény érdemére észrevételeket teszünk, előre is kijelentjük, hogy nincs szándékunk polemikát írni, s kutatni vagy bizonyítani Sz. ur részéről a nyilvános fölszólalásnak okát. S mivel ezt nincs szándékunk tenni, nem szólunk a közlemény azon részéhez, mely szerint egy panaszos sóhaj vegyül a

légtérbe a felett, hogy: „vannak társadalmi életünkben oly emberek, kik két békében élő fél közét üszköt dobnak csak azért, hogy az ezáltal ki- fejlődött perpatvart saját céljaik elérésére használhassák föl.“ — Nem akarjuk érinteni azt sem, hogy egyes körök által tervezett új lap mennyiben keresi célját és találja meg istápját abban, hogy a tanácsnak tagjait rángassa elő és insultálja a város és a megye közjára érdekében.

Akik személyes tekintetek kicsinységén túl bírnak emelkedni, s elfogulatlan higgadsággal kísérték és kísérik figyelemmel lapunk irányát, azok tudják azt, hogy lapunk jogtalanságot nem védelmezett, s amint igazságtalanságot el nem halgatott, nem is takargatott soha! és ha a közjó úgy kívánja, valamint mindenkor nyíltan néz szemébe a hatalom bármely polcán ülő embereknek, úgy pártok és egyesekkel szemben soha nem késik az igazságnak kimondásával.

S mert ennek lapunk minden száma tanuja lehet, azért nincs szavunk a közlemény azon részéhez sem, mely szerint egy új, helyi érdekű lap szüksége azzal indokoltatik, hogy: „a Szentesti Lap párt lap.“

Meg kell azonban állanunk és megállunk a közleményből fölsíró azon fájdalom előtt, melyben a közlemény írója egyéni fölfogását és érzelmet egy képzel, a közlemény szerint rendre vereséget szenvedő „kissebbség“ és egész hiusággal elkeresztelt „urak pártja“ háta megéviszi és ennek érdekében emel panaszt lapunk ellen és igyekszik közvéleményt csinálni egy új lap mellett, melynek hivatása lenne a „Szentesti Lap“ által szolgált, egy fegyvermezt párt örökös győzelme által indolenssé tett, intelligens és gazda közönség érdeklődését fölköteni a közügy iránt.

Néhány sorral megfoszthatnánk a közlemény íróját azon illusziójától, hogy saját érzelme és fölfogásában egy egész pártot, s ami több társadalmi betegséget lásson; mert azt mondhatjuk, hogy az alkotmányos aera beköszönte óta városunk közönsége nagyobb összhang és egyetértésben nem élt soha, mint ma; a személyes üldözések és az ebből folyó lázas pártoskodások ma nem zavarják közéletünk békéjét, ha csak abból nem akarunk magunknak keserűséget csinálni, hogy p. u. városunk közönsége erős meggyőződésből a következetesség politikáját üzi és egyes választásoknál a nép (melyben azután urat, szegényt, gazdát együtt kell érteni) saját érzelme és bizalma után halad. — És mert ez így van, ennek csak lapunk nem oka, mely elvégre politikával nem foglalkozik és személyek mellett szót nem emelt, lándzát nem tört soha. És ha szavakból akarnánk tőkét csinálni,

TÁRCA.

PALOK.

I.

Szomorú lesz még ez a mi sorsunk, meglásd! Jobb volna, ha sohse láttuk volna egymást; Még jobb lenne, ha egyszer csak elfelednél, — Jobb ennél az elátkozott szerelemnél.

Mondtam én azt, mondtam úgy e, hányszor néked, — Ajkodon csók, arcaimon könnyem égett — Mondtam úgy e: eredj férjhez és feledj el! Így is, úgy is csak az lesz a vége egyszer.

Pedig tudom, hogyha jönnél szomorúan, S azt mondanád: minden úgy lett, minden úgy van, Másé lettem, megölelned nem szabad már: — Ottan esném halva össze lábaidnál!

II.

Te vagy a legszebb, te vagy a legjobb, Te vagy a leghűbb, én-angyalom! Tapasol a szívem, mint kicsi gyermek, Hogyha elém hoz gondolatom.

Arcaimon kőd s napsugaras fény, Enyhe derű, meg könny szememen: Gondol-e hát rám, mint én — reája, Szeret-e hát, mint én szeretem?!

Dalba ha kezdek, drága nevednél Tovább folytatnom sohse lehet... A mit csak költők összedolnak, Szébb nekem annál: a te neved!

III.

Jön az a nap, jön az a nap már nagyon, Mikor ezt a híres várost itt hagyom. Könnyű lesz az, igen könnyű énnékem: Küld a bánat, hívogat a szerelem.

Magam veszem majd a gyeplőt kezembe, Megkergetem a csikókat kedvemre; Patkójok a havat, szikrát ha bányja, Néző utánam három falu leánya!

Hanem mikor falam tornyát meglátom: Megállok a, leszállok a határon, Megesőkölok a földet, hol születtem, Meg a hol a legszebb leányt szerettem!

Csáktornyai Lajos.

A cigány vajda leánya.

— ELBESZÉLÉS. —

Írta: S. F.

II.

A nyílt, vendégszerető házat tartott, szép neje szerelmében boldogan élt Pálóssy, neje halála után gyászt öltött, kastélya kapuját bezáratta, vendégeket nem fogadott, a társadalomtól egészen vissza vonulva élt. Minden reggel és este a falu temetőjébe ment és a családi sírboltban neje emlékköve előtt imádkozott. Ottthon nagy gonddal ápolgatta a születése perceiben megvetett leánykát, ott ült órákig némán, önfájdalmával téplődve a gyermek bölcsője mellett.

A gyermek szép, egészséges volt, s már 7 hónapos mult, midőn a 48 diki magyar szabadság harc kitört.

A forradalom híre fölrázta a bánat rideg csendjét élő Pálóssyt is; hintóba fogatott s árva leánykát

jának egy születése óta magával dordott gyémánt szivecskét akasztott nyakába, megcsókolta a gyermeket s dajkájával együtt Körtvélyes-felé, nővéréhez, özv. Bogdanovich Jánosnéhoz utnak indítá.

A dajkának egy levelet adott, melyben nővérének következőket írá:

„Én a csatába megyek, ott fogok veszni, mert keresem a halált, mely egyedül adhat enyhet lelkemnek. — E gyermeket neveld föl, légy anyja s szeresd, mint jó anyja szeretné, ha élne.“ hű testvéred. Géjza.

Bogdanovichné 40 éves nő volt, tíz év óta özvegy, gyermek nélkül; midőn testvére levelét elolvasta, könnyesordult ki szeméből, megcsókolta a mosolygó gyönyörű leánykát.

„Anyád helyett, anyád leszek,“ mondá.

Pálóssy pedig a temetőbe ment megcsókolta felesége sírkövét, s azután haza ment kardott kötött és kireste a küzdelmet, hol a halállal találkozhatik.

Pálóssy árva alig volt három hónapig Bogdanovichnéval, midőn a rációk egy éjjel megtámadták Körtvélyest, kik nem menekültek, népét legyilkolták. Meggyilkolták Bogdanovichné és családjeit is, s azután házát kirabolták.

A háznál csak Pálóssy leánykája maradt élve, kit bölcsőjében a vad eszda nem vett észre.

Röggelre a rációk a népét legyilkolt és megrabolt faluból kihúzódtak.

Körtvélyes falva szélén táborozott ez időben egy pár koci cigány nép, mely a rációktól bántatlanul maradt, ezek, midőn a rációk kihúzódtak a faluból, húzódtak be, lepték meg a legnagyobb házakat és apraja, nagyja megrakodva tért meg a sátorhoz. Szabad volt a gazdálkodás. Bogdanovichné fényes szobái nyitva álltak. A cigányok villám gyorsasággal

jó mulatsággá önthetnénk a közlemény írójának azon ötletét is, mely szerint ő „urak pártja”-ról beszél ma, midőn a kutyabőrökből csizmát varrnak és nem nemesi levelet készítenek.

Mi azonban nem szeretünk szavakkal bimbólni; közgyűléseinken társadalmunk minden rétegét együtt látjuk, intelligens ember, gazda ember egymással kabátjokra való tekintet nélkül szívesen szorítanak kezét, — ez minket megnyugtat. — Ez arról tesz tanu bizonyosságot, hogy közéletünk nem olyan beteg.

No de jól van, a közlemény azt mondja, hogy beteg és gyógyítási akarja egy új lap által.

Itt értünk oda, hol megállítjuk olvasóinkat, hol a közlemény érdeme következik, mely már nem szó, nem ötlet, hanem elv, orvosság társadalmi bajaink gyógyítására. Gyógyítási társadalmi betegségeinket, lapunk is hivatásul tekinti s talán gyógyított is rajta annyit, mint azok, kik lapunk ellen panaszkodnak. — Hát nézzük és vegyük a közlemény orvosságát vegyelemzés alá.

A közlemény írója egy lapnak látja szükségét, mely lapunkkal szemben az intelligens és gazda közönségnek lenne organuma.

Hál' istennek elmondhatjuk, hogy városunk közönsége az országos képviselő választástól eltekintve, ma pártot nem ismer; mert egyesek személyes törekvésén túl, városunkban pártok nincsenek. Sz. ur, hogy társadalmunknak képzelt bajait gyógyítsa, állandósítani akar három pártot „intelligens pártot, gazdák pártját, mely együtt” küzdjön az eddig pártszerűleg csakis politikai tekintetben tömörülő 48-as párttal.

Megvagyunk róla győződve, hogy Sz. ur által tervelt ilyenmő tömörülésnek intelligens és gazda közönségünk köréből 10 ember nincs ki szükségét látni; tudjuk, hogy itt csak egy két ember érzelméről van szó; de miután ezen érzelem egy nyilvánosságra hozott eszmében nyert kifejezést, ezen eszmével le kell számolnunk, hogy, ha jó az eszme, fölemeljük, s ha nem jó, akkor lesujtsuk.

Arról lehet szó, hogy ma, midőn városunkban gazdag, szegény, boldog boldogtalan közgyűlésen, közgyűlésen kívül szépen meg fér egymás mellett, közönségünk osztályokra szakgatva nincs, az osztály különbség érzete a jogegyenlőség tudatában szépen kibékül és „urak, gazdák” pártjáról csak az beszél, ki ezen állapottal kibékülve nincs és megakarja magát különböztetni; midőn közönségünk egyes nézet eltéréseknél minden pártszerű pressió nélkül szabadon

szedtek össze mindent könnyebben mozgatható értékes holmit.

A bölcse, melyben Pálóssy árvája feküdt, egy selyemtakaróval volt elfödve. Egy vén cigány asszony megemelte ezt a takarót is és lehúzta a bölcse fölé. Midőn a takarót végig rántotta az alvó gyermek arcán, ez föl sívalkodott.

A vén asszony fölvette a síró leánykát és magával vitte.

A cigány nép a rácsok elvonulása után egy óra múlva már szintén uton volt.

Pálóssynak éppen a vitézség érdeme jelét tüzték mellére, midőn Körvtélyes borzasztó sorsát hírül vevé. A kitüntetett, legbátrabbnak nevezett katona szeméből könny csordult ki a rémítő hír hallatára.

Ezentúl még inkább kereste a halált. S nem tudta senki, hogy a fájdalom teszi Pálóssyt a sereg csodált hősevé. — Azonban hiába siet halni az, kit végzete még utól nem ért. Pálóssy egyik örök emlékü hőse lett a magyar szabadság harcának; de hiába kereste benne sírját.

Őnök tudják t. olvasóim, hogy a magyar szabadság harcának mi vége lett.

A nemzet javára bitó, börtön várt. Pálóssy eltörte kardját, és várta sorsát, hiába mondták neki barátai, hogy meneküljön, mentse meg életét.

„En nóm, gyermekem és honom vesztettem el, nincs miért éljek,” — mondá, s azóta biztos gondolatban, hogy a német felakasztatja, elhagyta magát fogni.

Hiába keresi a halált, kit végzete még utól nem ért. Pálóssy halál helyett 20 évi börtönt kapott vasban.

(Folyt. köv.)

csoporthoz a viszonyokhoz képest, amint azt érzelm fölfogás és közérdek hozzák magokkal és együtt látunk urat, nem urat, gazdát, nem gazdát amint azt a nézet találkozás hozza magával. Az a kérdés, hogy midőn ez ma így van nálunk, midőn osztály különbség nélkül a békés együtt működés, közjóra törekvés szelleme tart bennünket együtt: van-e szükség arra és javul-e vele társadalmi életünk, ha pártokra osztás által közönségünket osztályokra szakgatjuk és azt mondjuk, hogy: nem együtt van a helyünk, mert te ur vagy, ez iparos, gazda és amaz szegény?

És nézzünk Farkas szemét, kezdjük társadalmi háborút, forrjon az örökös párt harc, ellenséget lásson és keresen pártján kívül egymásban minden ember; öröljük egymást és ne legyen béke közöttünk. Szathmáry ur eszméjének végeredménye ez. S ennek elősegítése szempontjából kell Sz. urnak egy másik helyi lap, mely szerte az urak és gazda közönség lapja lenne.

Nem szeretnénk, hogy valaki félre értse bennünket és azért nem késünk kijelenteni, hogy észrevételünk korán sincs egy új lap szükségére ellen szánva. Az eszmék közlésének, a jóra való kapacitálásnak a legalkalmasabb eszköze a sajtó, s minél több lapja van egy közönségnek, annál több irányban nyer megvilágítást a közönséget érdeklő minden kérdés, s ezzel megkönnyített a közönségnek megválasztani a leghelyesebb utat, midőn egyik, másik ügyben szavazatával döntenie kell. — Nincs tehát és soha nem lesz szavunk egy oly lap ellen, mely a „Szentesi Lap” mellett és ezzel együtt, minden párt tekintet nélkül, a közérdeket szándékozik és fogja szolgálni. Egy ily lapot örömmel üdvözlünk. Van rá szükség, kettő többet tehet mint egy.

Sz. ur által azonban elég szerencsétlenül kitervelt pártalakulás és pártlap nem javít, hanem dűlni fog társadalmi békénken.

Egy jó társadalmi élet első feladata a béke és egyetértés, ha ezen fáradozik Sz. ur, úgy törekvése nemes, örömmel üdvözljük, kész vagyunk táborába szegődni. A béke szolgálatára azonban terve helytelen; mert aki gyógyítani akar, az nem köszörül kardot, nem készül csatára. — És azért miután nem tagadjuk, hogy van mit orvosolgatni társadalmi életünkön és mert nem vonjuk kétségbe erre nézve Sz. ur jóakarátát, és mert a jó ügyért mindenki tehet, ha akar, hogy ne csak bíráljunk; de javasoljunk is, jövő számunkban folytatjuk.

Sima Ferenc

Közigazgatás.

Phylloxera, az utóbbi időben a szőlő termelőket általános aggodalomban tartó, szőlő pusztító rovar száporodása és terjedése elleni óvintézkedések megtétele céljából keletkezett több rendbeli miniszteri rendeletnek közé tételre hivatunk föl a városi hatóság által. Midőn ezen miniszteri rendeleteket I. alatt közöljük, közlünk egyszersmind II. alatt Herman Ottó kitűnő természet tudósának phylloxera ismertetése céljából írt könyvéből egy rövid kivonatot.

I.

29897. sz. Földmívelés, ipar és kereskedelmi mk. miniszter. Valamennyi törvényhatóságnak. — A phylloxera rovar behurcolása ellen a külföldi államok részéről elrendelt óvintézkedések közül szükségesnek tartom a törvényhatóság figyelmét azon körülményre irányozni, hogy Németországban elléven tiltva a szőlő összes alkatrészeinek bevitelét, oda szőlő gyümölcse csak úgy vitethetik be, ha nem szőlő levelekbe van csomagolva. — Figyelmeztette tehát a törvényhatóságot a szőlő termeléssel foglalkozó lakoságot, de különösen azokat kik szőlő gyümölcsöt külföldre szoktak elárulítani, miszerint e cikknek és egyáltalán minden nemű gyümölcsnek szőlő levélbe való csomagolásától saját érdeküknek annál inkább óvakodjanak, nehogy ezen tilalom ellenére csomagolt szállítmányuk a határon visszautasításra, vagy esetleg meg is semmisítésre. Budapest 1879 évi november 17-én. A miniszter meghagyásából: Reisz Frigyes s. k. miniszteri anácsos.

25202. sz. Földmívelés, ipar és kereskedelmi mk. miniszter. — Valamennyi törvényhatóságnak. — A phylloxera rovar újabban Felső-olaszországban is mutatkozván, tekintettel azon körülményre, hogy e rovar behurcolása nem csak gyökere és szára szőlővesszők, hanem a szőlőtőke egyéb részei és a levelek által is eszközölhető a rovar behurcolásának lehető akadályozása céljából 1874 évi december 15-én 22119 sz. a. kelt rendelet kapcsán, az osztrák cs. kir. kormány nyal egyetértéssel a következőket rendelem. 1. Gyökere és szára szőlővesszőnek, rőzsének, leveleknek, száraz, vagy friss állapotban legyenek azok bár csak csomagolásra is alkalmazva, úgy a szőlőtőke bár minő egyéb részének — a szőlőtőkét kivételével — külföldről való behozatala további rendeletig legszigorab-

ban tiltatik. 2. Jelen rendelet azon naptól fogva lép érvénybe, midőn az a vámhivatalok tudomására jut. Utasítom a törvényhatóságot, hogy ezen rendeletet szabályszerű kihirdetése mellett, annak szigorú fogatkoztatását legnagobb erőlylyel eszközölje. — Budapest 1879 október 2-án B. Kemény s. k.

25505. sz. Földmívelés, ipar és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter. Valamennyi törvényhatóságnak. A Kassa város határában levő Mathias tele szőlőtelepben a phylloxera fellépte constatatálván, nevezett város közönségéhez jelen sz. a intézett rendelettel szí, goruan megtiltottam a város határából úgy a simamint gyökere szőlővesszőknek, nem különben a szőlő gyümölcs vagy szőlő levélbe csomagolt tárgyaknak kivitelét. Hason értelemben utasításitva lettek az ott állomással bíró összes közlekedési vállalatok is, hogy ily nemű árucikkeket szállításra el ne fogadjanak. Ezen intézkedésről a törvényhatóságot azon utasítás mellett értesítem, hogy azt a területen lakó szőlőtermelő közönség tudomására hozván — egyszersmind figyelmeztesse, hogy saját érdekében Kassáról származó ily cikkek vételétől óvakodjék. — Budapest, 1879 évi október hó 8-án B. Kemény s. k.

25731 sz. Földmívelés, ipar és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter. Valamennyi törvényhatóságnak. Szilágy megyébe kebelezett Peér köz-ség határbeli szőlőkben a phylloxera mintegy 26 holdnyi területen constatatálván, a belügyminiszter ural egyetértéssel az összes Peér határbeli szőlőkbe a legszigorabb zárlatot rendeltet el, eltiltván a szőlőtő összes alkatrészeinek kivitelét. Ezen rendeletemből kifolyólag utasítva lettek az azon környékbeli összes közlekedési vállalatok és postahivatalok, hogy sem sima, sem gyökere vesszőket sem szőlő gyümölcsöt, avagy szőlő levélbe csomagolt tárgyakat, nem különben te — és cserjéimű ültetvényeket elszállításra el ne fogadjanak. Ezen intézkedésről a törvényhatóságot azon utasítás mellett értesítem, hogy azt a területen lakó szőlőtermelő közönség tudomására hozván, egyszersmind figyelmeztesse, hogy saját érdekében a Peér-szőlőkől származó ily termékeknek vételétől óvakodjék, nehogy a tilalom áthágás szigorú következtetéseivel viselni kénytelen legyen. Budapest, 1879. október 8-án. B. Kemény s. k.

27521. sz. Földmívelés, ipar és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter. Valamennyi törvényhatóságnak. Az eszközölt vizsgálatok nemkülönb az eddigi e téren szerzett tapasztalatokból kétségbe vonhatlan tényként kiderült, miszerint a phylloxera a külföldi ugynevezett csemegé szőlő fajokkal beültetett be és terjesztett szét hazánkban. — E szőlőfajok nem annyira egyes termelők mint inkább szőlővesszőkkel rendszeren ültetkedő kereskedők útján jutván az egyes szőlőtulajdonosok birtokába, — ma, midőn a phylloxera az ország több, de különösen egyik legnagyobb jelentőségű borvidéken is aggasztó mérvben feltűnt, a baj terjedésének lehető megállítására céljából elkerülhetetlenül szükséges ezen szőlővessző kereskedők telepeinek megvizsgálása folytonos ellenőrzése. Ennek fogatatosítása céljából ezennel az ország egész területén lévő összes szőlővessző kereskedők telepeiből és raktárolási helyiségeiből minden szőlő, — sima vagy gyökere vessző kivétel a közvesztély szempontjából eltiltom mindaddig, míg azok szakértőileg megvizsgálatván, vérsmenteseknek nem bizonyulnak be. — Utasítom ennél fogva a törvényhatóságot, hogy jelen rendeletet vételével a területen lévő szőlővessző kereskedőket szigorúan oda utasítsa, miszerint mindaddig, míg telepük a vezetésem alatti miniszterium részéről kirendelendő szakértő által meg nem vizsgálatik, és még ezen vizsgálat alapján e helyről engedélyel el nem láttatik, telepéből semminemű sem sima, sem gyökere vesszőt a legszigorubb büntetés terhe alatt ki ne adjon. Felhívom végül a törvényhatóságot, hogy e vizsgálatok eszközölhetése végett a területén lévő szőlő kereskedők névsorát ide a lehető legrövidebb idő alatt bemutassa, egyszersmind ezen rendelet pontos betartása iránt a legszigorubb örökdiék. Budapest, 1879. október hó 24-én B. Kemény s. k.

(Folyt. köv.)

Helyi és vegyes hírek.

— A városi képviselő testületnek virilizsi jogon jövő évben tagjai lesznek: Jurenák Ede 3569 frt, *Ulár István 741, *Kiss Pál 727, *Horváth Ferenc 629, Kanász N. Imre 600, Lévi Lipót 573, Piti Pál 492, Kr. Nagy Imre 491, Batik Sándor 453, Ifj. Zsoldos Ferenc 440, Soós Imre 430, Ruzs Molnár Sándor 429, Pokomándy Gábor 417, Ehrlich József 386, Vajda János 356, Csucs János 349, Bálint János 337, *Mezei Mór 335, Szeder János 333, *Kiss Zsigmond 327, Burg Lajos 325, Rác Ferenc 323, Dunás Varga Sándor 313, Babós Sándor 305, Debreceni József 303, Nagy József 299, Piti Mihály 292, Szűcs Dániel 291, Polgár János 291, Mecs Balog Ferenc 290, Dunás Varga János 290, Sárdi János 280, *Vecseri János 288, *Farkas Lajos 287, Rác János 278, Borsos Zsigmond 272, Dallos Szilágyi Sándor 265, Polgár Sámuel 265, Sarkadi Nagy Sándor 253, Mikec Imre 249, Lakos Ferenc 256, Sarkadi N. István 254, Hójjá Ignác 245, Káta Pál István 250, 251, Szegi Imre 249, Polgár Mihály 247, Csekő Imre 246, Halász Sz. Ferenc

244. *Torday József 244, Kálmán József 242, Ifj. Bartha János 240, Piti József 233, Jámor Nagy István 233, Cakó Ignác 231, Mátéffy Ferenc 231, *Ónodi Géza 230, Sarkadi Nagy Mihály 229, Vlaka János 228, Ruzs Molnár Ferenc 255, Ruzs Molnár János 225, Fölgyházi Török István 225, Ifj. Vajda Sándor 224, Kiss Ferenc 223, Sarkadi Nagy Ferenc 220, Halász Szabó János 220, Piti Imre 217, Göel Ignác, 213, Murvai János 212, Cukermann Ignác 221, *Ónodi Károly 210, Csucs Ferenc 208, Váradi Lajos 209, Mecs Balog Sándor 208, *Stammer Sándor 207, *Mikoc Ferenc 205, Biró István 204, Biró József 202, Kalpagos sz. Bálint 199, *Szalai József 198, Ifj. Csucs János 196, Traj Mihály 196, Ifj. Aradi István 196, Hódy János 194, Szegi Ferenc 194, Pap István 192, Pardi István 192, Mecs Balog István 191, Földvári N. Mihály 190, H. Szabó Sándor 189, Zsoldos István 189, *Hoffer Antal 188, Pollák Emánuel 187, Dögei István 185, Szeder Imre 184. — Ezen névsorban megnevezettek közül Kiss Zsigmond és Szűr Szabó Nagy István urak választott képviselők is egyszersmind, ha ők tovább is választott minőségben maradnak a képviselő testületnek tagjaiul, úgy helyettök Soós Imre, és Veres Lakos József jutnak be, mint legtöbb adót fizetők. Azoknak kiknek nevei előtt csillag van, adják két szerezmenyét.

— **Nőgyeleti bál.** A szentesi jótékony nőgyelet jövő év jan. 31-én tényes, zártkörű táncvigalmat rendez Rambóvszki Józsefnek ez alkalomra különös csinnal diszitendő nagytermében. A bál ez alkalommal nem lesz tambulával egybe kötve, miután a tambulához megkívántató játék tárgyak adásában már az utóbbi évben is némi lankadást mutatott közönségünk részvéte. A mai idők anyagi szigorával szemben helyesnek találjuk a nőgyelet ezen intézkedését; mert bizony a tambulázás bál háromszorosan vette igénybe

a nőgyelet ügyei iránt érdeklődő közönségünk áldozatkészségét. — Először játéktárgyat vásárolni, másodsor a bál belépti díjat fizetni, harmadsor a bizonytalan eredményű játék kártyákat vásárolni. Így bizony számíthatunk rá, hogy ezen eredményében különbben is üdvös célra szánt mulatság kétszeresen látogatott lesz.

— **Megegyi képviselő választás** lesz f. hó 30-án az első és második tizedben. Az I-ső tizedben Kajtár Lajos, II-ik tizedben id. Nagy Ferenc halálával megüresedett képviselői állások lesznek betöltve. Az I-ső tized választási helye a városi tanácsterem, a II-ik tized választási helye a céház. Az első tizedben mint hangulatból sejteni lehet Bányai József kereskedő ur lesz megválasztva, II-ik tizedben Kovács János tanító ur nevét emlegetik.

— **Gömörmegyéből** megkeresték városunk polgármesteri hivatalát, hogy mi valóság van abban az országos lármát csapott hírből, hogy Szentesről több család Amerikába szándékoznak kivándorolni. Nem tudjuk, hogy polgármesterünk mit válaszol; de azt tudjuk, hogy nálunk csak 4–5 ember van, ki komolyan foglalkozik a kivándorlási eszmével, ezek is oly emberek, kik dolgozni nem szeretnek. — Azonban Amerikában sem ropul a sült galamb senkinek a szájába.

— **A farsangi mulatságok** sorozatát a helybeli ifjuság fogja megnyitni január hó 10-én, Rambóvszki József nagytermében rendezendő zártkörű táncvigalmával. Értesítésünk szerint, a fiatalság tekintélyes száma fáradozik a bál előkészítésén s azt minden tekintetben kedélyessé és emlékeztetéssé kívánja tenni. Óhajtható, hogy városunk hölgyei lehetőleg nagyszámú megjelenéssel jutalmazzák az ifjuság eme együttes törekvését, mely jótékony céljánál fogva, (a tiszta jövedelem a tűzoltó-egylet javára fordítatik) kétszeresen megérdemli a pártfogást. — Ugy halljuk, hogy január

hó 11-én a földmivelő Ifjak is rendeznek polgári táncvigalmat, ugyancsak Rambóvszkinál.

— **A szentesi izr. nőgyelet** 1879-ik évi zárszámadása. Bevétel: Pénztármaradvány 1878-ik évről 24 frt 23 kr. Szentes-vidéki takarékpénztár adománya 10 frt. Szentesi takarékpénztár adománya 5 frt. Felvételi díjak 48 frt. Tagsági illetékek 129 frt 90 kr. Templom és egyéb ajándékok 18 frt 36 kr. Perzselyből 60 frt 26 kr. Összesen 295 frt 75 kr. Egyenleg-pénzmaradvány 8 frt 99 kr. Takarékpénztári tőke kamattal együtt 1130 frt 91 kr. Összesen 1139 frt 90 kr. Kiadás: Rendes segélyül kiadott 232 frt. Kezelési költségek 54 frt 76 kr. Egyenleg-pénztármaradvány 8 frt 99 kr. Kelt Szentesen, 1879. évi december hó 25-ik napján. — A szentesi izr. nőgyelet.

— **Üzleti értesítés.** Az elmúlt héten Budapesten a buza méter mázsája 14 frt 60–70 kr-ért, az árpa közepszerű 8 frt 15–65 krig, a finom árpa 8 frt 85 krtól 10 frt 75 krig; a zab 7 frt 30–60 krig; kukorica 7 frt 20–70 krig; repta 11 frt 50 krtól 12 forintig; szalonna első minőségű 48–49 frt; zsír 54 frt-ért kelt.

— **Értesítések.** Egy alsópárti gazda ember ki 1876. június hóban a piacon egy kocsis buzát eladott, melyből 2 vécát Nyikos József vett meg tőle azon szavakkal, hogy Balog Lajos nő házához adja be; nevezett gazda felkérte, hogy Nyikos József I. t. 481 sz. a. háznál jelentkezék illő jutalmat kap. — Nagy Mihály örökösök házuk eladó. értekezhetni Orosz György III. t. 454 sz. a. háznál. — Szépe János Feiler féle háza eladó, vagy több évekre haszonbérbe kiadó. — Vári Mihály II. t. 194 sz. háza, és felső réti 8 részlet földje eladó. — Remes János háza eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Özv. Pap Imréné I. t. 91 sz. a. háza eladó.

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

H I R D E T É S E K.

H i r d e t m é n y.

A polgármesteri hivatal részéről értesítetik a választó közönség miszerint elhalt Kajtár Lajos és id. Nagy Ferenc megyei bizottsági tagok helyébe, Csongrádmegye tekintetes köztörvényhatósági bizottságának, f. évi 372 sz. a. kelt határozata folytán, az üresedésbe jött bizottsági tagsági helyeknek választás utján betöltésére f. évi december hó 30-ik napja tűzött ki; választási helyiségül az I-ső al-választó kerületben városi tanácsterme, a II-ik kerületben pedig a cizmadia ipartársulat helyisége tűzött ki.

Miről az I. és II-ik tizedbeli választók azon hozzá adással értesítettek, hogy választási jogukat a mondott napon, a fent említett helyeken szavazatlapon utján gyakorolhatják.

Értesítetik továbbá a közönség, hogy a választási eljárás ellen netalán felmerülő panaszok, vagy a megválasztott egyének választási képessége elleni észrevételek, választás határidejétől kezdve 15 nap alatt a megyei igazoló választmányhoz lesznek benyújtandók.

Kelt Szentesen, 1879. december 21.

Balogh János,
polgármester.

H i r d e t é s.

Szathmári Pál I. t. 625. számú házában egy bolt és utcai lakás kiadó.

H i r d e t m é n y.

Ismételve figyelmeztetik mindenki, a kinek birtokában adásvétel, csere, örökösödés, vagy bármilyen más módon változás történt, hogy a változásról keltekezett okiratok a földadó telekkönyv nyilvántartói hivatalnál folyó december hó végéig átírás végett adja be, mert csak az e hóban beadottak fognak a jövő évi adókinovásnál figyelembe vétetni.

Szentes, december 9-én 1879.

Hutiray Lajos,
telekkönyvi nyilvántartó.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádmegyében kebeleztet Mindszent községben üresedésbe jött, s az adó nyilvántartás s egyéb ügyek kezelése teljesítése mellett 600 frt készpénz évi javadalmaszással kapcsolatban álló aljegyző állomáshoz választás utján betöltése határidejűl az 1880-ik évi január hó 10-ik napja tűzött ki; pályázni kívánók felhívattak szakképzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikkal a választást megelőzőleg ezen szolgabírói hivatalhoz leendő benyújtására.

Kelt Szegvár, 1879. december 8-án.

Vidovich Antal m. k.,
Csongrádm. tiszántúli j. szolgabíró.

H i r d e t é s.

A bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulatnak a társulat védgátjain levő fűzfagalyakból vágatott 250–260 öl tűzfája Kanász, Rác és Kovács csőzők járásában f. hó 29-én, vagyis a jövő hétfőn közárverésen el fog adatni; mire a venni szándékozók tisztelettel meghívattak azon megjegyzéssel, hogy az árverezés a fennevezett napon reggeli 9 órakor veendő kezdetű a Kanász csőző járásában s halad le a szegvári határ felé.

Szentes, 1879. évi december 24.

Kamocsay János,
társ. igazgató.

MEGHÍVÓ.

A szentesi kőmives és ács ifjuság
1880. évi január hó 3-án

a helybeli zenekar közreműködése mellett
RAMBOVSZKI JÓZSEF termében

T Á N C Z V I G A L M A T

rendez, melyre

a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja
a rendezőség.

Belépti-díj személyenként 1 frt.

Kezdetű 6 órakor.

A tiszta jövedelem a kisedovoda javára fog fordíttatni.

Eredeti „SINGER,” „HOWE,” „ANKER,” „WHEELER” és „WILSON” varrógépek nagy raktára.

Tisztelettel alólírotnak már 8 éve fenálló óra-üzletemben négy évig volt szerencsém a legjobb és eredeti „SINGER,” „HOWE,” „ANKER,” „WHEELER” és „WILSON” varrógépekkel szolgálhatni a n. é. közönség teljes kielégítésére, amiért is bátorodom a multra s a n. é. közönség eddig bennem helyezett bizalmára hivatkozni, amidőn jelenleg a nálam nagy választékban raktáron levő **eredeti nagy varrógépeket, valamint kis kézi-varrógépeket** illő áron méltányos feltételek és havi részletfizetések mellett tisztelettel a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom; úgy a **varrógépekhez való legjobb minőségű tű, órna, olaj, valamint minden a géphez megkívántató rész, mely használat folytán megromlott, készen és azonnal kapható.**

Nagyobb javításokat is gyorsan és pontosan teljesítek.

Midőn a n. é. közönség becses támogatásáért esedezem, mély tisztelettel értesítem még, hogy mindenemű varrógépeket házi használatra csekély havidíj mellett kölcsönzök.

F E L S E N B U R G B.
órás és varrógép-raktár tulajdonos.

Az evang. templom épületében.

Előnyös feltételek és legocekélyebb részletfizetések mellett.

Szentesen, nyomtatott a kiadó-tulajdonos: Cherrier Jánosnál 1879.